

MILOSRĐE ISKAZANO OSMIJEHOM

fra Filip Čogelja

U razmišljanju koje je pred vama govorit ćemo o istinskoj radosti koja nam dolazi iz osobnog odnosa s Bogom koji je samo dobro i izvor svakog dobra. Obrađujući navedenu temu oslonit ćemo se na vlastito iskustvo autentične radosti povezujući ga s iskustvom velikih i svetih ljudi.

Smijeh kao radost

Neki vjernici smatraju da se Isus nije nikada smijao jer to kao nije nigdje zapisano. Isus je za njih veliki autoritet koji svojim ozbiljnim držanjem objavljuje Radosnu vijest Božje ljubavi. Međutim, možemo se pitati kako se Isus ponašao na svadbi u Kani ili kakav je izraz lica imao u susretu s djecom!? Uz mnogobrojne ljudske osobine pripisane Bogu u 2. psalmu nalazimo i ovu: "Smije se onaj koji na nebu stoluje..." Citati poput "Dade mi Bog da se smijem, i tko god to čuje smijati će se sa mnom." (Post 21,6) i "usta nam bjehu puna smijeha, a jezik klicanja" (Ps 126) ruše onu staru, iskrivljenu sliku Boga. Radost i osmijeh služe kao sredstvo prepoznavanja istinskog životnog poziva, odraz su našeg zadovoljstva i zahvalnosti s onim što jesmo i što živimo.

Nije svaki osmijeh ono što nas veseli. I sami smo svjesni da osmijeh u životu zna

biti maska prikrivanja svoje prazne nutrine, stvaranje prvog dojma i prikazivanja sebe u najboljem svjetlu. Najlakše je namjestiti osmijeh i iskesiti zube, smijati se jer se i drugi smiju ili dolaziti u centar svih očiju koji nas okružuju. Radost nije cerekanje i zaboravljanje na potrebu ozbiljnosti i mudrosti na životnom putu. Mora postojati razlika između radosti i sreće Božjeg sluga i radosti onih koji do iste pokušavaju doći na druge načine.

Bogu hvala i slava za svu braću i sve one ljude kojima je Bog u karakter ugradio onu lijepu crtu domišljatosti i smisla za humor. Često znamo reći da nam oni podignu duh onda kad je najteže. Ali "radost nije samo stvar temperamenta" piše Majka Terezija. "U služanju Bogu i ljudima to je uvijek težak zahtjev i baš zato moramo nastojati zadobiti radost i truditi se da raste u našim srcima. Radosno srce je srce koje izgara od ljubavi".

Sveci su gradili svoju radost i sreću na odnosu s Kristom, pristutnim u Euharistiji, s koljenima razderanim i klecavim. Sveti Dominik Savio gradio je svoju vedrinu, stalno raspoloženje i radost na prijateljstvu s Isusom, pobožnosti BDM, mirnoj savjesti, čestoj pričesti i dragovoljnim žrtvicama. Samo svetačka domišljatost i smisao za humor poput one Filipa Nerija mogla je poslati ženu da očepuša kokoš kako bi je naučila zlu ogovaranja. Sveti Toma More slovi kao zaštitnik vrline humora. Toma More je rekao jednom časniku koji je predvodio njegovu egzekuciju: "Časniče, pomozite mi popeti se, natrag ću moći

sam." Evo raspoloženja u tragičnoj situaciji, u času vlastite smrti. Kada mu je krvnik trebao odrubiti glavu i dok mu je ovaj namještao glavu Toma dobaci krvniku: "Poštujte moju bradu, ona nije ništa učinila." U svojoj molitvi za humor piše: "Gospodine, daruj mi smisao za humor. Daj mi milost da razumijem šalu, da sudjelujem u životnim radostima i ponešto sreće podijelim s drugim ljudima".

Zapitajmo sami sebe što znači za nas kad nam netko podari osmijeh u trenucima

žalosti, osamljenosti. Kad nam netko osmijehom podari vrijednost i pripadnost. Nije li to milosrđe? Nekoga ohrabriti, darovati mu nadu i izvući iz očajaja? Darujmo danas osmijeh ljudima oko sebe, pokažimo da nam je stalo i dokažimo da je svaki čovjek vrijedan. Darujmo danas osmijeh jer to je možda jedina dobra ili pak najljepša stvar koja će se nekome dogoditi taj dan. "Najviše daje onaj koji daje s radošću." (M. Terezija) Budimo prodavači radosti. Zarazimo svijet radošću jer naša je radost zarazna!

